

திராவிடத்தின் பழைய எழுத்துருவ நினைவுச் சின்னங்கள்

ம. மலர் அ. *

அ தமிழ்த்துறை, அதியமான் மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கிருஷ்ணகிரி-635207, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Old Scriptural Monuments of Dravidam

M. Malar a, *

^a Department of Tamil, Adhiyaman Arts & Science College for Women, Krishnagiri-635207, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
malarmad@gmail.com

Received: 15-08-2021
Revised: 20-06-2022
Accepted: 06-07-2022
Published: 25-08-2022

ABSTRACT

In terms of language history, the Tamil literature in power today takes us to the second (a) third century AD, but the Dravidian words given by the Greek authors take us beyond the pre-Christian era. The oldest monuments of the Dravidian language are the vocabularies given by the Greek authors. The Dravidian languages have been excellent for two thousand years without any deterioration. All the words mentioned in this article must have been used in ancient times. Language is divided. After the arrival of the Aryans at the time when the Dravidian people started to live there, various languages were mixed in the Aryan period which is their common possession today. This article makes it clear that all the words are there.

Keywords: Dravidian Languages, Old Scriptural, Dravidian, Oldest Monuments

முன்னுரை

மிகப் பழமை வாய்ந்த இலக்கியங்களான இராமாயணத்திலும் மகாபாரதத்திலும் வேறு பிற சமஸ்கிருத பாடல் அடிகளிலும் காணப்படும் திராவிடச் சொற்கள் தமிழ் இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்கு முன் திராவிட மொழிகளின் இயல்பு குறித்து அறிந்து கொள்ள கடினமானதாக காணப்படுகிறது. தமிழர் கடல்வழியாக மற்ற நாடுகளோடு வணிகத்தின் காரணமாகத் தொடர்பை ஏற்படுத்தினர். கிரேக்கம், ரோம், எகிப்து என பல மேலைநாடுகளோடும் பழந்தமிழர்கள் கடல்வழியாக தொடர்பு கொண்டிருந்த போது ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்தனர். பல நாடுகளில் இருந்து பொருள் வந்து சேர்ந்ததைப் போலவே பல்வேறு மொழிகளில் இருந்து வந்த எழுத்துக்களும் வந்து இடம்பெறும் பொழுது மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தது (Subramanian, 1978). ஓரிடத்தில் இருந்த மக்கள் மற்றொரு இடத்திற்கு இடம் பெயரும் பொழுதும் திராவிட மொழிகள் பல மாற்றம் பெற்றது. அந்த எழுத்துக்கள் திராவிட மொழிகளில் நினைவுச் சின்னங்களாக இடம் பெற்றுள்ளதை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக அறியலாம்.

மயிலைக் குறிக்கும் சொல்

அரசர்களையும் அவர்களின் கால வரலாறுகளையும் குறிப்பிடும் ஹிப்ரு மொழியில் கி.மு.1(1000) முதலாம் நூற்றாண்டில் சாலமன் கப்பல்களில் கொண்டு வந்த வணிகப் பொருள்களின் வாசையில் மயிலைக் குறிக்க வரும் சொல் உலக எழுத்துருக்களில் மிகப் பழைய திராவிடச் சொல். அந்தசொல் அரசர்களை பற்றி குறிப்பிடும் நூல்களில் 'துகி' என்று அழைப்பதை அறியலாம். அரசர்களின் கால வரலாறுகளை குறிப்பிடும் நூல்களிலும் 'துகி' என்று எழுதப்பட்டுருப்பது உணரலாம். மலபாரிலும்

தமிழ்நாட்டிலும் மயிலுக்கும் வழங்கும் பெயர் மயில். இருந்தாலும் தனித்தன்மை வாய்ந்த நனிமிகப் பழைய செய்யுட்சொல்லாக காணமுடிகிறது. தோகை எனும் பெயர்ச் சொல் 'தோக்', 'தூக்' என்ற மூலத்திலிருந்து தோன்றி சொல்லின் அடிப்படை மூலம் 'தொ' அல்லது 'து' என்று தோன்றுவதை அறியலாம். திராவிட மொழியில் தோகையிலிருந்து அரபிய மொழியின் 'தவஸ்' கிரேக்க மொழியின் தவோஸ் இலத்தின் மொழியில் 'பவோ' இயல்பாக தோன்றுவதை காணலாம்.

அரிசியைக் குறிக்கும் சொல்

'ஒருஸ்' என்றும் அரிசியைக் குறிக்கும் கிரேக்கச்சொல் மிகமிகப் பழமை வாய்ந்தசொல் இந்தியாவிலிருந்து ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு அரிசி ஏற்றுமதி செய்ததிலிருந்து இன்று வரையும் பயன்னடுத்தப்படும் மிகப் பழமைவாய்ந்த சொல்லாகும் 'அரிசி' என்பது தமிழ்ச் சொல் என்பதில் சிறிதும் ஐயம் இல்லை. அரிசியைக் குறிக்கும் மலையாளச்சொல் 'அரி' என்பது ஓர் அழிவழக்கு என்பதை அறியமுடிகிறது.

இலவங்கப் பட்டையைக் குறிக்கும் சொல்

இந்திய வரலாற்றை குறித்த முதல் கிரேக்க ஆசிரியர்கள் கிரேக்க மொழியில் காணப்படும் காலம் அறியவல்ல திராவிடப் பழமையானச்சொல் இலவங்கப் பட்டையைக் குறிக்க 'கர்ப்பியோன்' என்றனர். ஹெரோடோடஸ் என்பவர் (கி. மு 420) 'உலர்ந்த குச்சி' என்ற பொருளில் 'கர்ப்பெஹை' என்று அழைத்த சொல் பொய்னீஷிய வணிகத்திற்கு பிறகு சின்ன 'மோமென்' என்று கூறுவதை உணரலாம் (Caldwell, 1958). 'கர்ப்பெஹை' என்ற சொல் அரபிய மொழியில் 'கெரபத்', 'கிரபஹ்' என்பதோடு ஒத்து காணப்படுகிறது. ஹெரோடோஸ் 'சின்னமோமென்' என்பது வேறு மொழிச்சொல், 'கபெஹை' இந்த சொல் சின்னமோமென் என்றும் சொல்லிருந்து தோன்றியது என்றும் இதன் ஒற்றுமை எந்தக் காரணமில்லாத ஒற்றுமையாகக் காணப்படுகிறது அறியலாம். கிரேக்க ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடும் 'கரபியோன்' என்பது அந்தப் பொருள் குறிக்கும் திராவிடச் சொல்லோடும் அரபியச் சொல்லோடும் ஒருமைப் பாடுடையதாக தெரிகிறது. கரபியோன் என்று இந்தியாவிலும் 'முரொரொத்' என்பதுகிரேக்க நாட்டிலும் வழங்கும் சொல் ஒரு எண்ணெய்யைக் குறிக்க வழங்கப்படும் சொல்லாகும் அரபிய, அபிசினிய நாட்டு வணிகப் பொருட்களில் 'கெரபதொன்' என்ற பெயரில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இலவங்கப் பட்டையைக் குறிக்க 'கெரபத்' (அ) 'கிரபஹ்' என்னும் சொல் தவறாகாது. கிரேக்க ஆசிரியர் அளித்த 'கர்ப்பியோன்' என்னும் சொல் வடிவம் ஆதிதொல்வடிவம் என்பதை அறிய முடிகிறது. 'கருப்பு', 'காரப்பு' என்ற தமிழ் மலையாளச் சொல்லே 'கரபத்தைலம்' (இலவங்கப் பட்டை எண்ணெய்) என்ற சொல்லைக் குறிக்கும் என்பதை உணரலாம். இந்த சொல்லின் வடிவங்கள் 'கரப்பு', 'கருவ', 'கருவா' என்பதின் ஈற்றில் வருவது தமிழில் பெருவழக்காகும் என்பதை அறியலாம்.

பாண்டிய நாட்டு மன்னன், மக்களைக் குறிக்கும் சொல்

'பண்தியோன்', 'பண்தியொனோன்' இந்த சொற்கள் பாண்டிய நாட்டு மன்னனையும் மக்களையும் குறிக்கும் சொல். பிளைனி கூறும் 'பண்தியே' என்ற வடிவம் சமஸ்கிருத மூலத்தை ஒத்துள்ளது. தமிழில் ஆண்பால் ஒருமை விகுதி 'அன்' அதற்குமுன் 'இ' கரம் ஒலியின் எளிமை குறித்து இணைக்கப்படும் அதனால் பண்தியோன் என்ற வடிவம் 'பாண்டியன்' என்ற தமிழ் ஆண்பால் ஒருமைப் பெயரை முழுவது ஒத்திருப்பதை உணர முடிகிறது. பாண்டியன் என்பதற்கு நேரான தெழுங்குச்சொல் 'பாண்டியுடு' இதனால் தமிழ் தன் இனப் பிறாமொழிகளோடு கிறித்துவ ஆண்டின் தொடக்ககாலத்தில் மாறிவிட்டது. மொதொர-பஸ்னலயென்-பண்தியொனிஸ் என்ற சொல் பாண்டியர் தம் தலைநகரைக் கிறிஸ்தவ ஆண்டுத் தோற்றத்திற்கு முன்பே தாம்பரணிக்கரைக் கொற்றையிலிருந்து வைகைவரை மதுரைக்கு மாற்றிக் கொண்டனர் என்று கூறுவதை அறியமுடிகிறது (John Samuel, 2005).

சேரரைக் குறிக்கும் சொல்

கேரோபொத்ரோஸ் தாலமி குறிப்பிடும் மன்னர் பெயரை பெரிப்ளுஸ் அகேப்பெரா பொத்ரோஸ் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். என்பதை அறியலாம். பெரிப்ளுஸ் சேர நாட்டை நேரில் வந்து கண்டு, அவர் சொல்லில் நேர்ந்த பிழையாகும் பிள்ளை கெலொபொத்ரஸ் என்று எழுதியுள்ளதை காணலாம். சமஸ்கிருத வடிவம் 'கோலபுத்ர', 'கேர', 'கேள' இரண்டும் 'கேரல்' என்ற சொல்லின் அருக்கு வடிவம்.

சோழரைக் குறிக்கும் சொல்

சோரை நொமதெஸ் அர்க்டெள-பஸிலையோன்-சோமினார் ஓர்தொர, பஸிலையோன், சோர்நதொன், பரலியா சோரே தோன் (அ) சோரிகோன், பரலியா சோரிங்கோன் இத் தொடர்கள் குறிப்பிடும் இடங்களைப் பற்றி ஆய்வு செய்யாமல் 'சோர' என்ற சொல் தமிழ் நாட்டின் வட பகுதி நிலத்தைக் குறிக்கும் சொல் என்பது எளிதில் புலனாகும். இந்தசொல் சமஸ்கிருதத்தில் 'சோல', தெலுங்கில் 'சோள' (அ) சோட, தமிழில் 'சோழ' என்று வழங்குவதை உணரலாம் (Venkataraman, 2005).

தமிழில் சோழர் என்று மட்டும் என்று மட்டும் கூறாமல் சோழர், சோழியர், சோழிங்கர் என்று அழைப்பதை அறியலாம். சோழ என்ற சொல்லில் இடம் பெற்றுள்ள 'ழ' கரம் தமிழுக்கே உரிய தனிச்சிறப்பு வாய்ந்து தெலுங்கு சமஸ்கிருதத்தில் ஒலிப்பதில்லை என்பது உணரலாம்.

மொடோகலிங்கம்

மொடோ என்பது மூன்று பொருள் தரக்கூடிய தெலுங்குச்சொல். தெலுங்கில் 'மூடு', தமிழில் 'மூன்று'. கன்னத்தில் மூரு, துளுவில் 'மூஜர்' என்று வருவது திராவிட மொழி பழமைக்கு மற்றொரு சான்று கிடைப்பதாக அறியலாம்.

'தமிரிகெ', 'தைமரிகெ', 'திமிராக' இச்சொற்களில் வரும் 'தமிர்', 'தைமிர்', 'திமிர்' மூன்றும், தமிழ் என்ற சொல்லையே உணர்த்தும் தாலமியுடம் பெரிப்ளுஸ் அவர்களும் "மலாபார்க் கடற்கரையில் த்மிரிகெ" வுக்கு வடக்கில் உள்ள நாடு 'அயகே' என்ற பெயருடையது என்று குறியுள்ளார்கள் என்பதை அறியலாம் (John Samuel, 2005).

தாலமி

தாலமி கூறும் 'காரை' பெரிப்ளுஸ் கூறும் 'பரலியா' நாட்டிற்குக் கிழக்கில் குமரிமுனைக்கும் கொற்றைக்கும் இடையில் கிழக்குக் கடலைச் சார்ந்த நாட்டைக் குறிப்பதை உணரலாம். கரை என்ற தமிழ்ச் சொல் வெள்ளத்தால் அடித்துக் கொண்டு போதல் உருவிழத்தல் எனப் பொருளை தருவதாக 'கரை' என்ற வினை மூலத்திலிருந்து தோன்றியது. 'பரலியர்' என்ற கிரேக்க மொழியோடு ஒப்புமையுடையது. கரை, கரைக்கற்று, கறையார் என்ற சொற்கள் கொல்லை மாவட்டக் கடற்கரைப் பகுதிகளால் இன்றும் ஆட்சி மொழியாக உள்ளதை அறியலாம் (John Samuel, 2005).

கோரு

பாக் ஜலசந்தியில் உள்ள ஒரு தீவு கோரு என்று ஓரிடத்தில் கூறும் தாலமி அவர்கள் மற்றொரு இடத்தில் அப்பெயர் குறிக்கும் இடம் இராமேஸ்வரம் என பொருத்தமுற கூறியுள்ளார் என்பதை அறியலாம். கோடிக்கரைக்கும் இராமேஸ்வரத்திற்கும் இடையில் உள்ளகடல் இராமன்வில் என அழைக்கப்படும். அந்த இடங்களையும் அதை ஒட்டிய இடங்களையும் வில்முனை (அ) தனுஷ்கோடி என அழைப்பதை அறியலாம். இவ்விரு இடங்களுக்கும் இராமேஸ்வரமே சிறந்தது. 'கோட்டி' என்ற தேரெண்ணைக் குறிக்கும் பெயர் ஆங்கிலத்தில் 'க்ரோர்' எனவும் 'கோடி' என்ற பெயர் கிரேக்க மொழியில் 'கோரி' (அ) 'கோரு' என அழைப்பது இயல்பாகும் என்பது தெரிகிறது. போர்த்துகல் நாட்டைச் சேர்ந்தவர். இராமேஸ்வரத்தை இராமன்கோருமுனை என அழைத்தது தெளிவாகிறது (Venkataraman, 2005).

இராமேஸ்வரம் 'கோரு' கல்லிகொன் என்பது தாலமி கருத்தாகும். கலின்கொன் என்று அழைப்பதிலிருந்து 'கல்லிகொன்' என்ற பெயரால் குறிக்கப்படுவதை அறியலாம். "மல்லி க்யோரம் மொன்ஸ் மலெய்ஸ்" பிளைனி கூறும் தொடர் மலை என்னும் சொல்லைக் குறிக்கும் என்பது தெளிவாகிறது.

'ஓர்' என்று முடியும் எத்தனை இடங்களைத் தாலமி கூறியது. ஒரு அறிய செளதியாகும். எல்லாம் சொற்களும் தமிழ்சொல் போல ஒலிக்கிறது. சிறந்த நகரங்களுக்கு தன்னுடைய மொழியில் பெயர் வெத்துள்ளார் என்பது அறியமுடிகிறது. 'மொதெளர்' மதுரா ஒரு சமஸ்கிருத சொல். காவேரியாற்றை உணர்த்தும் மஞ்சள் ஆறு என்ற பொருளுடைய 'கபேரோஸ்' வடாகல் குமரிமுனையை குறித்த கொமரிய என்ற சொல்லை பயன்படுத்தியது தெளிவாகிறது (Venkataraman, 2005).

முடிவுரை

திராவிட மொழியின் நனி மிகப்பழைய நினைவுச் சின்னங்கள், கிரேக்க ஆசிரியர்கள் அளித்த ஒவ்வொரு சொற்செல்வங்கள். திராவிட மொழிகள் இரண்டாயிரம் ஆண்டு காலமாகச் சிறிதும் சிதைவுறாமல் சிறந்து வழங்கி வருகின்றன. கிறித்துவ ஆண்டின் தொடக்க காலத்தில் திராவிட இனத்தின் தலை சிறந்த மொழிகள் தனிநிலை பெற்று தனித்து இயங்கின. எழுத்துக்கலை அன்றே இடம் பெற்றிருந்தது. கிரேக்கர்கள் தமிழகத்திற்கு வருவதற்கு முன்னரே செய்யுள் ஆக்கக் கலையிலும் சிறிது முன்னேற்றம் பெற்றிருந்தது. அம்மொழிகள் இலக்கிய வளர்ச்சிக் காலம் தொட்டு மொழிகள் காட்டிய தனித்தயல் இயல்பின் உறுதிப்பாடு ஏனைய ஆசியமொழிகளில் வரலாற்றோடு பெரிதும் ஒத்துள்ளது என்ற உண்மையை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

References

- Caldwell, (1958) Dravida Mozhlikalin Oppilakkanam, Bharathi Pathippagam, Chennai, India.
 John Samuel, (2005) Dravida Mozhlikalin oppaivu, Mulai Nilaiyam, Chennai, India.
 Subramanian, (1978) Dravida Ilakkanakolkai, Anbu niliyam, Chennai, India.
 Venkataraman, K.G., (2005) Tamilmozhi varalaru, Kalaiyaga Veeliyeedu, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License